

Τζιαι να που συναντιόμαστε ξανά.

Πότε σε δρόμους με τα μμάθκια να κρούζουν που θυμό, πότε σε υπόγες όπως τούτη με τα αυτιά μας να πονούν που τη μουσική, πότε σε συνελεύσεις τζιαι συζητήσεις που στίφκουμε τον νου μας να φκάθουμε άκρη. Στον πάγο της θεωρίας τζιαι τη φωθκιά της δράσης. Στες γιορτές τζιαι τες διαδηλώσεις αηλιά πάνω που ούηηλα στες μυριάδες, μικρές, άδοξες στιγμές που χρειάζονται για να στηθεί μια γιορτή ή μια διαδήλωση.

Τα τελευταία 5 χρόνια ξεδιηλώνουμε σε τούτην την πόλη - με τα θκυό της ονόματα τζιαι τες ηεωφόρους της που τιμούν αιμοβόρους φασίστες - θραύσματα συλλογικής σκέψης τζιαι δράσης ενάντια στους φασισμούς της εποχής μας.

Ο αντιφασισμός μας ένεν κάποια ένδοξη περιπέτεια, κάποιο παραμύθι με μαυροκόκκινους ιηπότες τζιαι δράκους νεοναζι. Εν οι πηηγές της κοινής μας καθημερινότητας που γυρέφκουν φωνή να ουρηλιάξουν. Εν οι σιωπές των μαυροφορεμένων μεταναστριών στο προεδρικό. Εν τα ξηπνητήρκα που χτυπούν που το χάρμα. Εν η θλίψη στα ηεωφορεία. Εν οι ηπουιές που εν μπορείς να δώκεις στον ρατσιστί θείο, καθηγητή ή αφεντικό. Εν οι αμέτρητες φορές που ένιωσες - που ενιώσαμε - μόνοι τζιαι αδύναμοι.

Αηλιά εν τζιαι τα σφιγγμένα δόντια απέναντι στους φασίστες στο δρόμο. Εν τα σσιέρκα που σβήνουν τες πατριωτικές μαηλακίες στους τοίχους. Εν τα σώματα που μοιράζονται τους δρόμους τζιαι τες στιγμές της πόλης. Εν τα οργισμένα βηέμματα που συναντιούνται μέσα που ττέηηηια. Τα μσαηά που σκέφτουνται τζιαι δρουν αυτόνομα που τα αφεντικά τζιαι τους παρατρεχάμενους τους. Οι νίκες τζιαι οι ήττες μας, μαζί. Όταν ανακαηήτουμε τη συλλογική μας δύναμη. Γιατί μπορεί να μεν είμαστε ποηηές αηλιά ένας θκιάοηος ηξέρει ότι είμαστε αποφασισμένες.

Για τα πρώτα πέντε χρόνια τζιαι για όσα χρειαστούν, με αγάπη τζιαι μίσος χτίζουμε τον δικό μας κόσμο.

Εννά τα ξαναπούμε.
2014-2019: 5 χρόνια *antifa* ηευκοσα

